

Відзначено українця на
міжнародній конференції

Торонто. — Тут недавно відбулася міжнародна конференція, вшанована гідро-металургічною секцією Канадського інституту гірників і металургів (CIM). В конференції взяли участь металурги з усіх континентів.

В рамках конференції д-р Володимир Мацьків, заступник президента фірми Шерітт Гордон Майнс, Лгд., вручив д-рові Р. Геніку-Березовському з Едмонтона відзначення за визначні досягнення в ділянці гідро-металургії, що має величезний досвід та успіхи в цій ділянці, вдалося економічно виділити золоту з руди, чого до тепер ще не використовувалося з огляду на труднощі, пов'язані з цією процедурою. Методи, які припинив д-р Р. Генік-Березовський при виділенні дорогоцінних металів є не тільки економічними, але теж не допускають до таких залишків, як оксид сірки, арсен тощо, які є незвичайно шкідливими для природи, зворотт, та, очевидно, людей.

Відомо, що багато озер і рік якщо не цілком, то майже мертві. Багато лісів, садів знищено, птиці гинуть, люди хворіють, а індустріальні компанії, в яких під час продукції виворочуються під різним видом шкідливих оксидів, видають сотки мільйонів доларів, щоб не допустити до виворочення цих оксидів чи релюквати їх. Власне у цьому

Опубліковано книжку

Ю. Борця-Чумака „З найкращими“

Лондон. — Із серії книжок Видавничої Співки у Великобританії минулого року тут опубліковано 384-сторінковий мемуарний твір пера Юрія Борця-Чумака, знаного автора і колишнього булавного УПА та народження Лемківщини. Літературно-мовна редакція цієї книжки і набір — Святослава Караванського; обкладинка роботи — Д. Денісенка.

Видання — це спогади автора про участь у боротьбі з окупантами України, роздуми автора над різними питаннями, картини з життя емігрантів та подорожні його враження. Усі ці роздуми об'єднані в один мемуарно-біографічний твір. Книжку в ціні 15-ох доларів, „З найкращими“ можна набути в українських книгарнях або безпосередньо у видавничої співки у Лондоні: Ukrainian Publishers, Ltd. 2001 Liverpool Rd., London N. 1 ILF, Great Britain.

ТУСМ ПОКАЖЕ ФІЛЬМ

Нью Йорк. — Осередок ТУСМ у Нью Йорку подає до відомої студентської молоді, що в п'ятницю, 6-го березня ц.р., о год. 8-й вечора в залі Українського Визвольного Фронту при 136 Друга авеню, показується відео „Sword of Gideon“. Після відео буде товариська зустріч при вині і сирі. Вступ — вільний.

Мистці з роду в рід

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Мистець ескібрису Тирс Венгрінович для нас так відома постать, що зустрічемо його в редакції, немов старого знайомого. Тим разом він прийшов тут із своїм молодшим сином Діоміром, що вперше буде разом із батьком показувати картини на виставках в ЗСА, які відбудуться в найближчих місяцях.

Довідусьмося, що перша з виставок, після приїзду з Польщі на північні відвідання, буде в приміщеннях Об'єднання Мистців України Америки в Нью Йорку, при 136 Друга авеню, від 8-го до 15-го березня ц.р. із святковим відкриттям в неділю, 8-го березня, о год. 1-й по полудні.

Дальше наші мистці будуть виставляти свої праці у Філадельфії в днях 22-го до 24-го березня у приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру, а відтак вибираються до Чикаго і може також до інших скупчень українців.

Тирс Венгрінович приніс із собою до редакції зразки своїх праць із ділянки церковної архітектури, бо саме вони будуть становити цим разом львівну частину експонатів, що їх будемо оглядати на виставках. Хоча він відомий нам всім в першу чергу, як мистець ескібрису і виготовив їх вже понад 400, тепер від вісьмох років опрацьовує

М. Квомо дістав запрошення
відвідати СССР

Нью Йорк. — Газета „Нью Йорк Таймс“ повідомила, що губернатор штату Нью Йорк, ліберальний демократ Маріо Квомо дістав запрошення відвідати Союз. Запрошення було зроблене під час його зустрічі з політичними обсерваторами у Вашингтоні. Асистенти губернатора кажуть, що Квомо правдоподібно не зможе нанести візиту в Москву.

Недавно губернатор оголосив, що не має наміру висувати свою кандидатуру на президента ЗСА від Демократичної партії у виборах 1988 року. Протиники його кандидатури постійно підкреслюють, що він не має ніякого міжнародного досвіду, тому візита в Союзівський Союз може пригрозити Квомо в тому випадку, якщо він захоче висувати свою кандидатуру на президента в майбутньому. Крім того, як зауважив один політичний обсерватор, ця поїздка значно зміцнить становище губернатора, якщо він буде претендувати на посаду віцепрезидента в наступних виборах.

Однак Квомо заявив цими днями, що не бажає бути віцепрезидентом.

Покищо невідомо, хто саме запросив губернатора відвідати Союзівський Союз. Запрошення було зроблене під час його зустрічі з політичними обсерваторами у Вашингтоні. Асистенти губернатора кажуть, що Квомо правдоподібно не зможе нанести візиту в Москву. Після того, як Квомо був переобраний на другу каденцію в листопаді минулого року, він декілька разів говорив, що буде тепер більше їздити, в тому числі за кордон. Останній раз він виїжджав за кордон у 1980 році, коли був заступником губернатора штату Нью Йорк. Квомо входив до складу делегації, яку тодішній президент Джиммі Картер послав в Італію для вивчення наслідків землетрусу, що стався на півдні Італії, недалеко від того міста, де народилися батько і мати Квомо.

Українські писанки є на виставці
в замковому музею

Ньюарк, Н.Дж. (Д. Рак). — В історичному замку Ламберт мальовничо положеному на узбіччю гори Гаррет, відкрито виставку американського народного мистецтва в суботу, 7-го лютого ц.р., яка триватиме до 31-го січня 1988 року.

Цю виставку влаштувало історичне товариство повіту Пассейк, яке опікується музеєм, що приміщується в замку. Куратор музею Кеті Кін включила до виставки також деякі експонати трьох етнічних груп, виданих у повіті, а це української, італійської і малярської.

Українська мініатюрна виставка на бажання куратора показує лише українські писанки і кілька дрібних зразків української народної творчості, а три експонати виставив Малярський музей з Пассейку. На виставці переважають предмети типові для американського народного мистецтва, що має цілком інший характер як творчість інших народів, головне селянська.

Інформативні написи на стінах старанно опрацьовані, подають правильну інформацію про іміграційні групи повіту та про українську габельтуту. На виставці заповнено, як доповнення, показ писання писанок, яке переведе народна мисткиня Євгенія Харченко.

Будинковий музей є справжнім замком з далеким виглядом на містечко Паттерсон. Збудував його у 1892 році англійський іммігрант Католіна Ламберт, що доробився великого маєтку, заложивши фабрику шовків у Паттерсоні, знавником колись як „Місто шовку“ у Новій Світі, де й перші українські іммігранти не легко заробляли на хліб.

Після смерті Ламберта в 1923 році його син продав замок містечку, яке відпродав його у 1934 році повітовій комісії парків. Замок відновлено і зовні та в середині, зберігаючи кілька оригінальних кімнат і їх багатим устаткуванням, а інші пристосовано для вжитку як музею і на потреби історичного товариства і комісії парків. З великої колекції образів європейських мистців не багато лишилось, бо збанкрутувавши в часі Першої світової війни, Ламберт продав їх на аукці в Нью Йорку. Залишилися меблі різьблені італійськими майстрами, декоративні стіни і стелі, оніксові колонами і вітражі, створюючи стилеву атмосферу для музейних виставок з американського минулого.

Про виставку інформують гарно оформлений каталог, 20 сторінок більшого формату, зредатований куратором музею і вступною статтею професора Томаса Д. Карролла із департаменту фольклору Пенсильванського університету. У статті п.н. „Майбутнє народного мистецтва“ (мова про американське народне мистецтво) автор подає ряд теоретичних міркувань, які мали б устійнити дефініцію американського народного мистецтва і його вартість з історичного і соціологічного аспектів. Тематика цікава для музейників і дослідників американського народного мистецтва, яке, покищо, не включалося до мистецтва європейського походження.

Включено також нарис про історію повіту Пассейк і його етнічні групи, та опис інію експонатів, в тому й окремий уступ приділено українській виставці.

Замок положений на пограниччя двох містечок, Паттерсону і Клифтона, при Веллі рл., а музей відкритий від середи до неділі, від год. 1-го до 4-го по полудні.

ШЕФОМ ШТАБУ БІЛОГО ДОМУ
СТАВ Г. БЕЙКЕР

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген прийняв резолюцію Дональда Рігена з посту шефа штабу Білого Дому і призначив на цю посаду колишнього сенатора з Теннессі Говарда Бейкера, який був лідером республіканської більшості в Сенаті від 1981 до 1984 року.

Президент оголосив про заміну наступного дня після публікації звіту комісії Тавера, яка розслідувала аферу з доставкою американської зброї Іранові і фінансування антисанкціоністів.

Про „віну“ Д. Рігена говорили швидко. В пресу пролилися звідомлення про конфлікти Д. Рігена з жінкою Президента, Ненсі Реген, що, як вважали, і привело до його реєгнації. Ще тиждень тому преса писала, що Ріген залишить Білий Дім в кінці лютого. Так і сталося.

Президент прийняв резолюцію „з жалем“ і оголосив про призначення Г. Бейкера. „Я дуже задоволений, що він хоче взяти на себе таку відповідальність і хоче допомогти мені реорганізувати штаб Білого Дому для активної праці на майбутні два роки“, — сказав Президент.

З цих слів і з наступних інтерв'ю Г. Бейкера стає зрозуміло, що новий шеф штабу займеться в найближчі дні персональними змінами в адміністративному апараті Білого Дому. В цьому Бейкер, який є поміркованим республіканцем, знайде підтримку Конгресу. Зразу після його призначення багато законодавців, як лібералів, так і поміркованих, підтримали рішення Президента.

Говард Бейкер став третім за роки президентства Р. Регена шефом штабу Білого Дому. В перші роки канцелярію очолював Джеймс Бейкер, який став потім секретарем Департаменту фінансів, а його пост зайняв Д. Ріген. На цій посаді він пробував понад два роки.

Наступного дня після реєгнації Д. Ріген прийшов у Білий Дім, щоб забрати з кабінету свої речі. „Я не маю наміру коментувати те, що сталося, — сказав він репортерам. — Я хочу зачекати деяких час. Тепер я думаю не про минуле, а про майбутнє“.

В БУЕНОС-АЙРЕСІ РОЗПОЧАВСЯ процес над кількома старшинами морської флотії, які брали участь, спільно з військовою поліцією, в торгуванні воєв, перевозі наркотиків, перекрестках і вбивствах під час урядування в Аргентині військової хунти, яка була при владі аж до 1983 року. Державний прокуратор поклав на свідки у процесі кільканадцятьох аргентинських старшин, підстаршин і воєв морської флотії. Проти цього спротивилося головне командування армії, бо в Аргентині існує звичай, що воєв може тільки свідчити перед мілітарним трибуналом. З цього приводу наступив конфлікт між цивільним судом і генеральним штабом армії, який тепер намагається злагодити міністерство юстиції.

АНГЛІКАНСКА ЦЕРКВА ПРИЙНЯЛА на своїх нарадах в Лондоні постанову про допущення до священничого стану жінок і прийняття їх до численних теологічних семінарій. Досі усі священники тієї Церкви були чоловіками. Учасники генерального синоду Англійської Церкви голосами 317 проти 145 прийняли цю постанову. Потрібно ще апробати прийняти 44-ох єпископів, щоб постанову увійшла в силу. Англійська Церква є частиною англійської релігійної спільноти, у якій вже приблизно 750 жінок є висвячені на священників, в більшості в Єпископальній Церкві в ЗСА.

В ПАРИЖІ СУД ОСКАРЖИВ чотирьох терористів, членів організації „Безпосередня акція“. Прокуратура доказала підсудним численні злочини, включно з вбивством генерального директора автомобільної компанії „Ренолт“. Крім того поліція, перешукуючи помешкання підсудних, знайшла в них багато різноманітної зброї, амуніції, вибухового матеріалу, летючок з погрозами і заступами, на яких треба вписати тільки прізвище „засудженої на смерть“ особи тощо.

АФГАНСЬКІ ВОЄННІ ЛІТАКИ збомбили кілька пакистанських селищ і знищили чимало будинків. У виліді бомбардувань загинуло 35 пакистанців і понад 200 осіб були поранені. Налет був виконаний правдоподібно за згодою головного командування союзської окупованої армії в Афганістані, бо льяльковий уряд Афганістану не проявляє сам жадної ініціативи, зокрема у військовій стратегії. Очевидно, уряд Пакистану гостро заперечував проти налетів і проти обвинувачень, що, мовляв, Пакистан систематично підтримує антикомуністичних повстанців і доставляє їм американську зброю. Крім Пакистану афганський уряд і союзська командування окупованими військами обвинувачують ще в допомозі повстанцям З'єднанні Штати Америки і Китайську Народну Республіку.

ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧИЙ філіппінської армією ген. Фідель В. Рамос, обвинуватив публічно не тільки комуністичних партизанів, які снують смерть серед цивільного в більшості населення, але також тих осіб з опозиції до уряду президента Коразон Акіно, які „снують зерно недовіри“ до нового уряду. Їм не подобалися також політичні і соціальні переміни у Філіппінах, — заявив ген. Рамос. — І вони радо привітали б поворот колишнього президента-диктатора Фердинанда Маркоса, який все ще мріє про президентуру, хоч вже давно в нього немає візії, як поліпшити матеріальний стан філіппінців. „Одно, що в нього залишилося це хвора амбіція і жадоба влади“, — відмітив філіппінський генерал.

В ЖЕНЕВІ ОБГОВОРЮВАТИМУТЬ
ПРОПОЗИЦІЮ М. ГОРБАЧОВА

Женева. Швайцарія. — Американські і союзські представники, які ведуть переговори в Женеві у справі редуції стратегічної нуклеарної зброї, а особливо ракет далекого і середнього засягу з атомовими головками, відбули у понеділок, 2-го березня ц.р. довшу спеціальну сесію для обговорення пропозиції союзського лідера, генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова, який настоює, щоб обидві сторони, тобто З'єднанні Штати Америки і Союзівський Союз, забрали свої ракети середнього засягу. Теперішня пропозиція М. Горбачова різнилась від попередньої тільки тим, що він вже не ставить жадних передумов для зменшення нуклеарних ракет в Європі і ні словом не згадує про Стратегічну оборонну ініціативу президента Рональда Регена, тобто космічні апарати, завданням яких буде оборонити вільний світ від несподіваної нуклеарної атаки СССР.

Близькі дорадники Президента ЗСА висловили задоволення з пропозиції союзського лідера і заявили, що тільки таким способом можна буде зрушити з мертвої точки переговори в Женеві і підписати перший роззброєвувальний договір ЗСА з СССР за президентури Р. Регена.

Залишається ще дві справи для погодження, щоб можна було приступити до формування договору, а це справа перевірки і присутності союзських нуклеарних ракет у Східній Німеччині та Чехо-Словаччині близького засягу. Якщо ці дві справи будуть розв'язані (дехто каже, що їх погодять вже цього тижня) то Адміністрація Р. Регена готова прийняти повністю пропозицію М. Горбачова і в червні розпочати процес відтягання ракет середнього засягу Першінг 2 і крилатих з деяких країн Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО). Це саме зробить СССР, який

відтягне свої ракети на союзську територію з Центральної і Східної Європи. Союзська пропозиція про відтягнення ракет, яку подали до відомої масової інформації в суботу, 28-го лютого вказує, — кажуть політичні спостерігачі, — що росіяни ще цілком не зрезигнували з переговорів з теперішньою Адміністрацією, яка, як відомо, знайшлася тепер в клопотах з приводу іранської афери, нелегального перекинення грошей наkonto антикомуністичних повстанців „контрас“ в Нікарагуа та реєгнації, або відняття, багатьох близьких співробітників Р. Регена з Уряду чи урядових агентств. Кеннет Д. Адельман, директор агенції контролю зброї, також такої думки, що „М. Горбачов хоче за всяку ціну підписати договір з цим Президентом якнайшкоре, бо він бачить в нього добру волю позитивно поладити цю справу“.

Іншою думкою є Річард Н. Перл, асистент секретаря Департаменту оборони у справах міжнародної політики і безпеки, який також уважав, що пропозиція М. Горбачова є конструктивною і сприяє скорому погодженню цієї справи з огляду на бюрократичні перешкоди і тривалі переговори в озброєнні.

Європейські країни НАТО у принципі позитивно прийняли пропозицію СССР. Одинока Франція, яка має застерення не так до самої пропозиції Горбачова, як до укладу сил в Європі і союзської переваги в конвенціональній зброї, яка також становить загрозу для європейських країн. Союзські представники на переговорах у Женеві формально представили пропозицію М. Горбачова в такій формі, як вона була ним сказана, а тепер над нею розпочинається ділова дискусія в наступних чергових днях.

В АМЕРИЦІ

ЗАСТУПНИК СЕКРЕТАРЯ Департаменту оборони ЗСА Фред Ікл, який очолює політичний відділ Пентагону, заявив, що Союзівський Союз в першу чергу повинен бути зацікавлений в негайному виведенні своїх військ з Афганістану. „Москва може врятувати становище, і чим скоріше вона введе свої війська, тим ліпше буде для неї. Якщо союзські війська залишаться в Афганістані, це викличе ворожість всього регіону“. Ф. Ікл висловив песимізм відносно нової рунди афгансько-пакистанських переговорів, що відбуваються в Женеві під егідою ООН. Переговори, на його думку, не мають сенсу вже тому, що в них не беруть участі представники муджадєдінів — головної зацікавленої сторони. Ікл сказав, що зростає підтримка афганських партизанів не лише зі сторони західних країн, але й зі сторони ісламських сусідів.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН прийняв у Білому Домі негритянського пастора Джессі Джексона, щоб обговорити на просьбу пастора справу про рішення Президента зменшити федеральні субсидії студентам, що відбіється на освіті негрів. Розмова тривала півгодини. Це була перша за сім років зустріч Р. Регена з одним із його найбільш завзятих критиків. Зустрілись після розмови з репортерами. Дж. Джексон відкинув їх здогади, що Реген прийняв його лише тому, що навколо Білого Дому збираються хмари у зв'язку з іранським скандалом. За словами Джексона, було обговорено кілька справ, що стосуються освіти негрів. Ніякого рішення не було прийнято, але пастор сказав, що розмова виявилася корисною і що він і надалі буде добиватися зустрічі з Президентом, а не задовольнятися розмовами з його асистентами.

ЯК ПОВІДОМИЛО ПРЕСОВЕ агентство Ройтерс, американський режисер Френсіс Форд Коппола запрошений на голову журі XV Московського кінофестивалю з категорії художніх фільмів. Ф. Коппола відомий з багатьох фільмів, зокрема, „Апокаліпсис тепер“, „Хресний батько“, „Пеггі Сю виїхала заміж“. Головою журі з ділянки дитячих фільмів буде англійський артист Пітер Устінов. Фестиваль відбудеться у липні цього року.

ВИСТУПАЮЧИ В НЬО ЙОРКУ, міністер оборони Італії Джованні Спадаоліні висловився за термінове проведення міжнародної конференції в справі боротьби з міжнародним тероризмом. „Представництво міжнародна конференція з участю З'єднаних Штатів і Союзівського Союзу повинна бути терміново скликана, бо тероризм загрожує безпеці сил у світовому масштабі“, — сказав він. Міністер заявив, що міжнародний тероризм, центром якого є держава Близького Сходу і району Перської затоки, дестабілізує не лише західні країни, але й Союзівський Союз, мусулманське населення якого останнім часом знає впливу радикального ісламського фундаменталізму. Згадавши про урядову кризу в ЗСА, зв'язану з іранським скандалом, Дж. Спадаоліні заявив, що Америка повинна терміново перебороти внутрішні замишання і підтвердити своє лідерство в боротьбі з тероризмом.

В редакції „Свободи“: від ліва Т. Венгрінович, інж. Л. Калинич, Д. Венгрінович.

церкви Підкарпаття, конкретно Бойківщини і Лемківщини та з наполегливості і завзяттям впровадженні ліній мистців іздити вздовж і вишири цих околиць з фотографічним апаратом в руках, збираючи архіварні пам'ятки і рисуючи усі залишені по селах українські церкви, з яких вже за час його праці деякі перестали існувати. У нього приблизно двохсот досі понад 120 графічних рисунків таких церков, з них більшу частину побачимо тепер на виставках. Хоча він відомий нам всім в першу чергу, як мистець ескібрису і виготовив їх вже понад 400, тепер від вісьмох років опрацьовує

(Закінчення на стор. 3)

Звіт, що потряс державну верхівку

Коли тільки виявилася афера з продажем Іранові зброї за посередництвом Ізраїля та призначення грошей, отриманих за ту зброю, за протисандіністських контраст в Нікарагуа, президент Роналд Реген признає тричленну Комісію під головуванням колишнього республіканського сенатора з Тексасу Джана Тавера для розгляду цієї неясної справи. Членами цієї Комісії під головуванням генерал Брент Скворфорт і колишній демократичний сенатор та державний секретар Едмунд Маскі. Президент Реген дав тій Комісії час для її праці від осені минулого року до 29-го січня цього року, але Джан Тавер просив продовжити той термін до кінця лютого цього року. І ось у минулий четвер, 26-го лютого 1987, у вчорній повній великій залі, у присутності кількох журналістів, ота тричленна Комісія під головуванням колишнього сенатора Джана Тавера передала у великому скороченні зміст свого звіту, списаного на 300 сторінках машинопису. Ця пресова конференція перейде до історії Америки з уваги на вагомий суттєвий зміст того, що заявили публічно ті три поважні, видатні і стовідсотково вірогідні політики — державні діячі.

Комісія Тавера, як виявилось, вглянула глибше у цю так звану іранську аферу і доклала куди більшого свого зусилля, як спершу гадалиось. Вона переслухала десятки причетних до справи осіб включно з самим президентом Регеном. Суть її зйзнань у тому, що вони виявили жалюгідний безпорядок у державній верхівці ЗСА. Комісія не скривала, що Президент винуватий у тому, що він спершу признає на найвідповідальнішій становищі невідповідних людей і після того не подбав, щоб інформовано його про найважливіші справи внутрішньої і закордонної політики. За негачийним коментарем телевізійної факівця мережі Ен-Би-Си, Крайова Рада Безпеки стала неначе „урядом в існуючому Уряді" і два її найважливіші члени — голова віцеадмірал Джан Пойндекстер і його заступник підполковник Олівер Норт (нагороджений кількома медалями за хоробрість у В'єтнамській війні), переступили далеко компетенції Крайової Ради Безпеки, бо на власну руку почали вести закордонну політику. Приєднавши до свого гурту колишнього радника Президента для справ крайової безпеки Роберта МакФарлейна, намовили його полетіти двічі до столиці Ірану Теграну у справі продажу Іранові зброї та на в'язання контакту з прихильними до Америки членами панівної верстви мусулманських аятоллів. За ту зброю Іран мав подбати, щоб у Ливані вишили на волю схоплені американські закладники. Роберт МакФарлейн у два дні після переслухання його на сенатській Підкомісії для цієї самої справи пробував скінчити самогубством. Джан Пойндекстер і Олівер Норт взагалі відмовилися зйзнати, відкидаючись до 5-ої статті Конституції, яка дозволяє мовчати, коли зйзнання школять даній особі. Таким чином і Комісія Тавера не змогла перевірити всю правду з усіма її подробицями, бо знають це тільки дві особи — Пойндекстер і Норт.

Проте звіт Комісії Тавера не скривав критики президента Регена, який толерував такий стан у Білому Домі, що можна було поза його плечима робити недопустимі акти міжнародної ваги. Найбільша вина президента Регена, що він признає на шефа штабу Білого Дому колишнього президента найбільшої брокерської фірми Меррил Лінч Доналда Рігена і дав йому такі компетенції, що найбільшу владу у Білому Домі мав Ріген, а не Реген. Комісія Тавера недвозначно вказувала на нього, як найбільшого винуватця, що президент Реген опинився у центрі скандальної афери, про яку раніше нічого не знав, або знав дуже мало, думаючи тільки про звільнення закладників. Історія почалася ще у 1985 році і Реген тепер заявив Комісії Тавера, що просто не всіли пригадати собі розмов у тій справі.

Усі члени Комісії Тавера заперечили настільки запиту неприхильних Президентів журналістів щодо можливого „замушування" іранської афери. Всі вони, разом із демократом Маскі, заявили, що Президент нічого не скривав і не ставився замазати, а — зрештою — Тавер підкреслив, Президент не тільки має право, а й обов'язок замовчати перед Конгресом деяку ризиковану строго засекречену операцію — на що було багато прецедентів в історії Америки. Але виявлення відсутності ладу на державній верхівці сколихнуло цією верхівкою. Президент вже заповів суворі заходи, — найпершим кроком було звільнення Доналда Рігена і покликання на його місце Говарда Бейкера. Роналд Реген — заявили коментатори — ранений, але видужає, якщо тепер змінить систему в Білому Домі.

Ще зовсім недавно на підставі совєтської і сателітської преси можна було мати лише один стандартний образ молоді з-поза залізної застави: патріотичної, чесної, здорової, без ніяких налогів, вірної комуністичним принципам. Але тепер завдяки „гласності" раз-у-раз знаходимо на сторінках офіційних пресових органів натяки а то і зовсім ясні картини, що далеко відбігають від того, що ми ще так недавно мали приймати як правду.

Показується, що усі ці погані навики і ціхні „гнилого капіталістичного Заходу" процвітають у СРСР майже у такій ширині, як на Заході. Із офіційної статистики з-перед трьох років число молодих наркоманів, що їх подавали на дві тисячі сімсот, тепер зросло, як виявив міністер внутрішніх справ Власов, — до 46,000. Це — дещо велика різниця і ледве чи могла аж так за три роки збільшитися кількість тих, які уживають наркотики.

„Комсомольська Правда", „Молодь України", „Україна" пишуть обширно про поширення наркоманії серед молоді, вже від 15-ох років життя. Розповідають про страшний психічний та фізичний стан молодих наркоманів, про те як вони торгують наркотиками і здобувають їх різними способами і при тому не бракує дуже різних описів. Ось перед нами журнал „Україна" за грудень 1986 року, в якому є постійні сторінки призначені для молоді під назвою „Орбіта". Там знаходимо один з одним репортаж із життя молоді України. В першому п.н. „Я більш не буду" опис пере-

Ольга Кузьмич

РОЗКРИВАЄТЬСЯ СПРАВЖНЄ ОБЛИЧЧЯ СОВЄТСЬКОЇ МОЛОДІ

живань молодих наркоманів, — а в — другому „Бандит" — фільм грабує душі розглядається вплив сьогоднішніх фільмів на молоді і дитвору.

Антоніна Качанова, авторка статті про наркоманію розпочинає її питомим твердженням, що „Страшні явища руйнування людської особистості наркотиками існує на Заході десяти років. Для нас — наркоманія проблема нова". А далі її висновки: „треба жити негачими, найефективніших заходів, поки паростки цього лиха не перетворилися на серйозну біду". Однак в її описі розмов із молодими наркоманами, в словнику який вони вживають на окреслення різних проявів свого налогу, бачимо що ця проблема не є зовсім аж так нова як старіша переконала читачів совєтська журналістика.

А втім вона сама, описуючи розмову із 20-літнім хлопцем стверджує що перед нею „наркоман із стажем". Теж кількість знаків із „уколю" у молодих людей, „фаховість" у перепрошування наркотиків, співаюча сільського населення, навіть старих жінок у продукції маку — найбільше поширеного джерела наркотиків в Україні, показують що наркоманія добре вкоренилася в совєтську дійсність.

Після цілого ряду прикладів поширення наркоманії А. Качанова переводить ще і розмову з лікарями і на

підставі їхнього досвіду стверджує, що наркоманія хвороба набагато важча й лажніша як алкоголізм, а наслідки її дуже серйозні. У висновку вона вважає, що проти цього лиха треба стати негайно цілою громадою.

Як однак це зробити, коли панує загальна байдужість — ніхто не дає поради, а про що байдужість, пустку життя лише Петро Коломієць у репортажі про погані впливи фільмів, які тепер оглядає молоді у совєтських кінотеатрах. Жорстокі, криваві, кримінальні та кобвійські фільми — чужої продукції та совєтської, серед молоді найбільше популярні. Чим більше бійки та трупів тим краще, — пише П. Коломієць. І такі фільми оглядають у великій кількості також неповнолітні, навіть коли це для них заборонено. У висліді автор обширно описує різні випадки вандалізму, які він пов'язує з огляданням жорстоких фільмів. Ось в одній із середніх шкіл біля Києва кілька учнів по-звірячому побили свого товариша, системно карате, яку вивчили із фільму. Ось учень в місті Коростень зруйнував у парку лавки, та інші сподруди, ось у дискотеках — тільки чужинська музика і не можна навіть почути від молоді українського слова.

Усі ці прояви, про які не було досі мови, зв'язуються із впливом кіна, музики, рок, але також із порожньою життям та байдужістю суспільства, зниклом заці-

кавлення літературою. Авторка статті закидує навіть одверто, що популярності „Бандит-фільмів" сприяють ті, які їх продають, бо це приносить заробіток і переповнені кіна.

Але також брак зацікавлення молоді батьків, є причиною поширення усіх злих впливів. Як розповідає А. Качанова, 19-літня дівчина-наркоманка жаліється, що мама далі вважає її дитиною та ставить її такі питання, як наприклад, чи почитала зуби або помила руки, не розуміючи, що у дівчини куди поважніша проблема.

Про усі ці проблеми, які вийшли тепер назовні пише також американська преса, цитуючи — совєтську. Молодь є недоволена життям, огрічена обставинами, розчарована патріотичними кличами, службою у війську чи працею „на заводі". Брак мешкань, правильного родинного життя, велика кількість розводів, це ще даліші атрибути до того, що, читаючи про них, масо враження немов в СРСР тепер приходять до голосу така „енгір дженерейшен", як перед двадцятьма роками з інших причин виявлялася в ЗСА.

Ми переживаємо, хоч і на віддалі дуже цікавий період у розвитку подій в совєтському, досі так герметично замкненому, світі.

Ми далеко від того, щоб вірити, що усі ці від'єми преси серед молоді в СРСР зродилися тепер, через одну ніч, але якщо вони так будуть набирати на силі, як можна сподіватися на підставі того, що читаємо — тоді є надія, що після таких змін серед молоді у підході до особистого життя, прийдуть зміни у настанові до комуністичного режиму.

м'єр-міністра Жака Шірака. Джен-Бернард Раймон, який свого часу був амбасадором Франції до СРСР і дуже добре познайомлений з підсовєтською проблематикою. Жак Шірак, подібно як М. Тачер, також планує відвідати Москву і в особистих зустрічах та розмовах з тамтешніми лідерами довідатися про „зміни", про які так багато говориться у Західній Європі.

Без сумніву „доббі" Г. Геншера в користь М. Горбачова і його „відкритого суспільства" в СРСР, дає заперечу підписання в скорому часі торговельного договору між Москвою і Бонном. Зараз такі після парламентальних виборів у ФРН 25-го січня п.р. совєтська газета „Правда", орган ЦК КПРС, похвально висловлювалася про „здобутки" вільних демократів, знаючи мабуть, що міністерство закордонних справ далі очолюватиме Геншер, відомий русофіл і прихильник політики широкі співпраці Заходу з СРСР.

Так більш-менш виглядає ситуація в Європі відносно Горбачовських „реформ". Чого доброго Захід проголосить черговий допомоговий план Маршала

(Закінчення на стор. 4)

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПАЛОМНИЦТВО ДО СВЯТОЇ ЗЕМЛІ

У статті „Паломництво", що появилася у „Свободі" з 28-го січня п.р., було написано: „Стеффордський Єпископ Василь Лостен висловив на недавніх нарадах єпархіального комітету для підготовки ювілейних святкувань своє жгуче бажання, щоб бодай кілька тисяч мирян та душпастирів з його єпархії паломничали до Святої Землі в 1988 році. Для організування цього масового здвигу Владика робить вже чимало заходів".

Тому що кошт такої подорожі для одної особи був би коло 1,000 дол., то поїздка кількох тисяч виносилася б кілька мільйонів доларів. Це означає, що Єпископ бажав, щоб вірні віддали кілька мільйонів доларів на туризм до Єрусалиму.

Далі стаття згадує книжку про паломництва під назвою „Як то Русь ходила слідами Данила" такими словами: „Русь, ишеться в згаданій книжці, йшла в Єрусалим з плачем і

жалем за свої гріхи, щоб Господь простив нам наші беззаконня по великій милості своїй, щоб Бог не судив нас по справедливості, а по величчю свого милосердя".

Наведені слова говорять про незаперечну вину і просять милости. Насувається питання, яке беззаконня поповнила Україна, щоб благи прощення? Український нарід побудував тисячі церков і монастирів і не загартував земель інших народів, він тільки бажав і бажав бути господарем на своїй землі. Спустошення української землі і знущання над українським народом різними загартуваннями не має порівняння в історії людства. Тому є тяжко повірити, що під час теперішньої гіркої української дійсності існують такі жгучі бажання і мислення в Єпископській канцелярії.

Василь Сосак

Нью Йорк

ЗАРЕАГУЙМО РАЗОМ І ОДНОЧАСНО

Доставка „Свободи" далі погана, хоч Адміністрація поліпшила систему адресування. Доручування, я переконали, далеко гірше на периферії, чим там, де більше скупчення передплатників, як наприклад в Чикаго. Іноді дистою примірник з п'ятихви, а з віткірка надігтає шойно за пару днів. Доставка по 3-4 примірники — постійна практика. Я писав до Postmaster General, Customers Service, Washington, D.C. Чесно відповіли, що постраються справи недостачі.

А що, коли б так хоч 1,000 передплатників, які мають цю проблему, написали на цю адресу одночасно, скажімо в третьому тижні березня? Спробуємо! Не лінуємось.

Шукаючи за причинами неубовства, знаходжу ще

одну: поштові службовці не заглядають до середини газети, де сказано, що це щоденник, пошта другої класи. „Свобода" з уваги на її формат виглядає для них як реклама. (Газета має бути „товста", як „Кришан Сасне Монітор", чи „Волл Стріт Джорнал") Чи не помімо б, коли б в друкарні вибито на першій сторінці біла адресової наліпки — Newspaper, 2nd class. Дістаю „The New Yorker". Чому там вибито на коперті, в якій приходить періодич „newspaper"? Видно, що на пошті трактували його як рекламу. Чому не спробувати і „Свободі" звернути увагу на відомо місці великими буквами, що „Свобода" — щоденник, не одна в повені рекляж?

Микола Бараболяк
Ріверсайд, Ілл.

ЧИ СПРАВДІ НАШ СПОРТ?

Слідкуючи за різними діялками спорту в наших громадах, часом приходиться на думку чи це насправді відзеркалює наш український спорт? Тут я в першу чергу хочу звернути увагу на ланки копаного м'яча. Коли переглянемо складі дружин в деяких місцевостях, то дуже невідрадним явищем я те, що в дружинах змагається між 60-90 відсотків чужих змагунів. Тут і там можна почути голоси, що є криза в нашому спорті. Коли я писав на цю тему багато років тому, тоді також говорив, що була криза. Безперечно, що криза до певної міри була, колісь, є тепер і буде в майбутньому.

Причиною кризи є те, що ми не маємо допозву молодих спортсменів з України, яких мають інші національ-

ності. Все таки ми маємо багато молоді, треба тільки ту молоді виділити та організувати, а головне виробити від молодого віку. Багато наших спортсменів змагаються в чужих дружинах. Таких треба за всяку ціну повернути до наших клубів. Маємо декілька спортивних вишколів, але вони не є дуже ефективні, коли не можна зліпити української дружини копаного м'яча. Може вони є більш успішні в інших родах спорту.

Дуже дивним явищем було те, що УСЦАК вирішила, що дружини чи то відбавки, чи то копаного м'яча можуть брати участь в українських спортивних іграх в такому складі, в якому виступають у своїх лі-

(Закінчення на стор. 4)

Володимир Жила

НАША ЖИВА ПРАКТИКА

(Дещо про Гельсінкську конференцію у Відні)

Гельсінкська конференція держав, що підписали Заключний акт загальноєвропейських народів 1975 року шораз більше стоять у центрі уваги української спільноти в діаспорі. Це зовсім природне явище, бо на цих конференціях мається добрий нагоду широко поінформувати світову громадськість про те, що український народ в Україні позбавлений елементарних прав та що уряд УССР, що є першим членом ООН, не був допущений Москвою до Гельсінкської Конференції у 1975 році, ані до післягельсінкських конференцій, що відбувалися в Београдї, Мадридї, Берні, а останньо, у Відні.

Як відомо, в Гельсінкських конференціях беруть участь урядові й неурядові чинники (акредитовані, а то й неакредитовані представники т.зв. неурядових організацій, або НГО), преса й комерційно-видавничі підприємства. У склад урядових делегацій, тобто, повноправних учасників конференцій, входять також нечисленні українські етнічні представники, зареєстровані як радники й обсерватори, наприклад, у делегації ЗСА, рідше Канади. Крім цього, з нагоди Гельсінкських конференцій проявляють широкую діяльність представники українського політичного світу й суспільно-громадських організацій з поодиноких країн нашого поселення.

Однієї української координованої репрезентації на цих конференціях досі не було. Наприклад, на останній Віденській Конференції 1986 року діяли такі українські організації: Комісія Прав Людини при СКВУ, Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ), „Смолюкши", Закардонне Представництво Української Гельсінкської Групи, Українське Державне Правління, Об'єднання Української Молоді в Німеччині, представники ДЦ УНР в ескізі тощо. З появою такого числа різних організацій здавалося б, що ми повинні вирости в своїх очах, але так не сталося, а навпаки, показала велика нескординованість у наших діях названих, а ще більше в інформації на внутрішньому форумі.

В. Л-ць

ЗАХІДНЯ ЕВРОПА НА ПОЛІТИЧНИХ МАНІВЦЯХ

що його Москва зручно вильовувала для шпигунства на усіх відтинках життя тощо. Цього факту, на жаль, західноєвропейські не беруть до уваги, а міністер ФРН Ганс-Дітріх Геншер планує навіть виступити у Брюсселі на конференції міністрів закордонних справ НАТО і розпочати дискусію на тему процесу „демократизації" у СРСР. Минулого тижня, виступаючи на економічній конференції у Швайцарії, він запропонував Західній Європі прийняти „нову політику змін" М. Горбачова без великих дискусій, бо це, мовляв, чи не єдина нагода для західних альянтів підтримати корисний процес в комуністичних країнах, який має забарвлення демократизації.

Геншер, виявився також добрим ратівником комуністичної імперії, пропонуючи Заходові розгорнути широкую економічну співпрацю з СРСР і допомогти Совєтському Союзові модернізувати його шлу господарську систему. Західнонімецький міністер

тер почувається досить сильно в уряді канцлера Гельмута Коля, бо його партія вільних демократів значно поправила свій стан під час парламентальних виборів. Його пропозиції розгортання широкі економічної співпраці з теперішніми імперськими лідерами, на шаста, не знайшли позитивного відгуку в столицях інших європейських великих держав. Прем'єр-міністер Великобританії Маргарет Тачер, яка тепло приймала в Лондоні М. Горбачова і його дружину Раїсу два роки тому і заявляла, що „з тією людиною ми можемо співпрацювати", воліє тепер почекати на висліді її поїздки до СРСР на весні цього року.

У Парижі, згідно з інформаціями Мішеля Тату, авторитетного аналітика в газеті „Ле Монд", є багато скептицизмів. „Тут існує гострий антисовєтський курс інтелектуалістів, який триває вже майже 10 років", — заявив Тату. Французьке становище до подій в СРСР унапрямає міністер закордонних справ у уряді пре-

Про роботу окремих організацій, що діяли в Відні були уже обширні інформації у нашій пресі, а останньо появилася ще комюніке Українського Інформаційного Бюро ДЦ УНР — „За координацію української гелсінкської дії". Отже, цього питання ми не будемо торкатися, а дамо короткий огляд матеріалів, що їх розповсюджували наші організації у Відні.

Наше обговорення почнемо з малої лютючки рожевого кольору „Чорнобиль існує не всюди — він лежить в Україні". Цю лютючку німецькою мовою видав і розповсюджував Об'єднання Української Молоді в Німеччині. Лютючка написана безпосередньо й розумно. У ній звернено увагу західного читача на злочини Москви по відношенні до України й подано їх у сімох пунктах.

Кінчається текст лютючки твердженням, що, мовляв, немає уряду вільної і незалежної України, представника одного з найбільших народів Європи, й з цієї причини Україна не репрезентована у Відні. „Тому, ми — пише молоді, — звертаємося зі закликом до урядів, засобів інформації і громадян вільного світу, щоб вони зрозуміли справжні інтереси українського народу, які повинні бути обговорені на цій конференції, а саме, український народ хоче втішатися безпекою, співпрацею з Європою і свободою".

Українське Державне Правління, за підписом Слави Стецько, голови його Закордонного Відділу, видало чотиристорінковий меморандум, звернений до держав учасників Конференції Безпеки й Співпраці в Європі. В меморандумі Державне Правління домагасться релігійної свободи для Української Церкви в катомбах згідно з домовленням Заключного Гельсінкського Акту. Воно звертає увагу західних демократів на використання в СРСР примусової праці політичних і релігійних в'язнів при будові т.зв. сибірської труболінії, що є проти рішень Інтернаціональної Організації Праці, яка ще 1957 року скасувала примусову працю. У меморандумі суворо осуджується чорнобильська нуклеарна катастрофа й стверджується, що Москва вживає її як засіб залякування й репресії в Україні. В заклученні цього документу акцентується, що підкорені народи не є і ніколи не були внутрішньою справою будь-якої імперії, а кожна імперія як така мусить бути знищена.

(Закінчення на стор. 4)

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленям.

Адреса у Мангеттені

Адреса у Квінсі

ROCKEFELLER CENTER
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111**УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ**

запрошує на

ВИСТАВКУ**Світ Василя Курилика**

8-го березня — 3-го травня 1987 р.

Відкриття для членства в суботу, 7-го березня, год. 4 по пол.

The Ukrainian Museum

203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

(212) 228-0110

Wed-Sun. 1-5 p.m.

ЗА ЦІНУ ВОЛІ Й СВОБОДИ...

В СКОРОМУ ЧАСІ, НАШ БРАТ У ХРИСТІ, ЧЛЕН УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ, ІВАН ДЕМ'ЯНЮК СТАНЕ ДО ОСТАТНЬОЇ БИТВІ ЗА ПРАВО ЖИТИ!!!

ЯК БАГАТО ІЗ НАС, І ДЕМ'ЯНЮК ПЕРЕЖИВ У РІЗНИХ ЧАСАХ І СИТУАЦІЯХ, ТЯЖКІ ПРОБИ Й ПЕРСЛІДУВАННЯ.

ВІН ПЕРЕЖИВ ШТУЧНИЙ ГОЛОД В УКРАЇНІ...

ВІН ПЕРЕЖИВ НІМЕЦЬКИЙ ПОЛОН І П-ТУ СВИТОВУ ВІЙНУ...

ВІН ПЕРЕЖИВ ЧАСИ РЕПАТРИАЦІЇ В ЄВРОПІ...

ВІН П-ЖИВ ОСТАННІО ДЕСЯТОК ПЕРСЛІДУВАНЬ СУДОВИХ ПРОЦЕСІВ...

МИ РІРІМО, ЩО ЙОГО ПРОВІНОЮ Є ТЕ, ЩО ВІН ШЕ ЖИВЕ!...

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМИ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИНУ УКРАЇНСЬКОЇ ЛЮДИНИ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ - ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK
DEFENSE FUND

P.O. BOX 92819

CLEVELAND, OHIO 44192

ТІЛЬКИ РОДИНА І ЦЕРКВА УПОВНОВАЖЕНІ ДО СПРАВ ЗБІРКИ ФОНДІВ У ЗСА.

**ЛЮТИЙ-БЕРЕЗЕНЬ — ЗБІРКА
УКРАЇНСЬКОГО
ГРОМАДСЬКОГО ФОНДУ
1987**

Достойні Громадяни — Українці в ЗСА

Жорстокі переслідування і великі втрати, що їх зазнає наш народ в Україні, включно із жахливими наслідками радіації, після ядерної катастрофи в Чорнобилі, а тут непереривна кампанія ворожих нам сил, знеславлювання нашої імені, обвинувачування у мнимих воєнних злочинах, вимагають від нас консолідації усіх наших національних сил протидіяти проти тих наклепів.

В обличчя такої невідрадної ситуації УАКРада завжди обстоювала необхідність одної сильної центральної репрезентації українців в ЗСА і змагала до реалізації цього задуму. На жаль, не з вини УАКРади, ці намагання покищо безуспішні.

УАКРада розглянула можливості створення; на взір Канади, спеціального комітету, який мав би зайнятися збіркою матеріалів і заангажуванням відповідних сил з метою опрацювати аналіз поселення українців в ЗСА та його опублікувати.

УАКРада співпрацювала в акції видання Департаментом Освіти Стейту Нью Йорк і Стейт-ового Університету 3-го тому про народодовбивство-геноцид, у якому подано матеріали про Великий голод в Україні, що має бути включений у навчальну програму в школах стейту Нью Йорк.

Екзекутива УАКР бере активну участь у Крайовому Комітеті 1000-ліття Хрещення України.

У зовнішньо-політичних справах Екзекутива продовжує зв'язки із урядовими чинниками і не-державними (етнічними) організаціями і підтримувала ті акції державної політики, що були на користь поневолеваних більшовиками народів, а передусім України.

Екзекутива інтервеніювала у справі консуляту в Києві і підтримувала акції Української Гельсінкської Групи, а представник УАКР брав участь у Конференції Співробітництва і Безпеки, що відбулася у Відні в листопаді 1986 р., входячи у склад делегації СКВУ.

Щоб уможливити УАКРаді вив'язуватися надалі із тих завдань і їх здійснити, а також із фінансових зобов'язань супроти СКВУ, що виносять річно 37.500 дол., Екзекутива, дякуючи усім жертводавцям за підтримку в минулому, звертається з проханням до громадянства продовжувати встановлений три роки тому Український Громадський Фонд для покриття бюджету витрат, зв'язаних із її діяльністю.

Внески Фонду такі:

250.00 дол. від Крайових Організацій,
50.00 дол. від їх відділів,
25.00 дол. від осіб, що заробітково працюють,
15.00 дол. від пенсіонерів,
5.00 дол. від студентів.

Просимо в міру можливостей не обмежуватися до цих мінімальних сум. Чеки виставляти на: Ukrainian American Coordinating Council і виставляти на адресу:

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL

142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Екзекутива УАКРади

Парсиллани, Н. Дж. (Любов Колонська) — На залі і у фойє місцевого готелю Аспен — блиск канделябрів, вибагливі сукні та шикарний одяг чоловіків і сотні, сотні молодих, що прибули звідусіль, бо аж з далеких Мериленду, Каліфорнії, Коннектикута і Канади, щоб тут 31-го січня ц.р. взяти спільно участь у традиційних карнавальних вечірках 29-ої уже з черги презентації дебютанток пластового гуртка „Чорнобривки”, що її влаштував ньюйоркський Пластприят. І можна сказати, що на цьому багатомоментному дебюті, де врочистою церемонією презентували 24-ох дебютанток-пластунок пригледалося 1.2000 осіб, — „старша гвардія” була в меншості.

Цьогорічною презентацією дебютанток, де рік у рік щоразу інші покоління молодих передають „булаву” своїм перемінкам — успішно і вміло покермувала Зірка Боднар, імпрезова референтка ньюаркського Пластприяту, яка вже четвертий рік підтримує заповнює влаштування вечірниць, вибирає залу, розподіляє програму. З нею співпрацювали Юрко Яворський (власник крамниці „Говерля”), який займався продажем квіток, та Василь Гнатів, скарбник Пластової Фундації, що вже понад 25 років відає фінансами Фундації. Крім цих осіб, працю свою ще вклали Оксана Бауер, що переводила проби з дебютанток, та Оля Понос, що займалася справами фотографії.

Із ударом 7:30 вечора Яро слава Мулик, голова ньюаркського Пластприяту, привітавши гостей, розпочала програму вечірниць. І зараз же, під рясні оплески публіки, почали входити пара за парами шістнадцятирічні дебютантки — всі вони гарні, всі вони свіжі, зодягнені у традиційні білі довгі сукні, а в руках пластунок — китички троянд і ніжних орхідей. Поруч них маршували ескорти: кожен з них — пластунок! І перед публікою розгорнулася картина, сповнена юної краси, елегантного шарму і хвилювання, завітчаного усмішкою. По між присутніми можна було відчув гордість за те, що це начебто естафетою поколінь приходить ще одна зміна. Значить, не переводиться український дух, український стиль і спосіб життя серед молоді. І хоча в щоденному житті української громади присутність її нібито не така то помітна, але, як у цей вечір виявилось, вона є, вона живе, вона активна — і як її багато!

І врешті наступив отой кульмінаційний момент — презентація дебютанток, що її провели З. Боднар та Юрій Тарасюк, виховник у ньюаркській пластовій Станції. Вони вказували не лиш на осягні дебютанток і ескортів у американських шкільних школах, але й на їхню працю та успіхи для Пласту, для української справи. І крізь гучномовець пролунали їхні прізвища в поазбучному порядку: Ала Барановська і Денис Гараси мях, Христия Бокало і Роман Ратич, Гануся Войтович і Гриць Волошук, Христия Ворох і Богдан Базилевський, Олександра Гаммерська і Святослав Ска-

Сотні юнаків і дівчат вітали „Чорнобривок”

Дебютантки пластового гуртка „Чорнобривки”. Перший ряд (зліва): Оля Смородська, Уляна Загайкевич, Романа Кігічак, Христия Бокало, Роксолана Лучкань, Уляна Легедза, Гануся Войтович, Лада Гапій, і Андрія Марк; другий ряд (зліва): Ніна Марк, Ада Барановська, Андрія Черник, Марта Мулик, Таїса Януш, Лісса Хмелівська, Тамара Івасечко, Наташа Ліпчан, Наташа Герман; третій ряд (зліва): Христия Ворох, Олександра Гаммерська, Христия Луценко, Олеся Лев, Тамара Фаріас та Дора Тершаковець.

Ніна Марк із ескортом Петром Климом.

Дора Тершаковець із батьком д-ром Остапом Тершаковцем.

тей, Лісса Хмелівська та Іван Андреус, Андрія Черник і Олеся Даник, Таїса Януш та Марко Лисинський. Варто зазначити, що тут було не лиш дебютанток з Ньюарку і околиць, але й дві — з Мериленду, одна з Коннектикута, а одна з пластової Станції в Нью Брансвіку.

Залучили звуки чарівного вальса — і дебютантки із своїми ескортами поплили в першому танку. Відтак перед донями склонювалися і просили до вальса їхні батьки, а ескорти танцювали на зміну із матерями дебютанток, а вкінці „рушили” в танок усі, хто лиш був на залі і розпочалася забава, до танців якої безустанно грали на зміну до 1:30 ночі дві оркестри — „Темпо” і „Гама”, влітаючи в свій репертуар, то жваву крутіжну українську коломийку, то повільне романтичне танго.

А тепер повернемося до тієї хвилини, коли це юнаки-ескорти відпровадили дебютанток на підвищену естраду і всі вони засіли за президіальний стіл. У цей момент обидва отці парохі — о. Іван Наконечний із української православної церкви Святого Вознесіння у Мейплвуді, Н. Дж., та о. Михайло Кучмак із української католицької церкви св. Івана Хрестителя у Ньюарку, Н. Дж., поблагословили вечірню граєзу, відмовили молитви. Описав о. М. Кучмак ще згадав про сьогодні вже покійну пані Августину Хомову, колись видатну пластову діячку та саме ініціаторку пластових дебютів.

Згодом ще коротко промовляли Юрій Дац, старанний ньюаркський Станіш, який граюлював і батькам і дебютанткам, складаючи їм признання за їхню працю в Пласті, як теж Лада Гапій, пластунок-вірлиця та гурткова „Чорнобривок”, що висловила подяку пластовим виховникам і батькам за їхню постійну працю і підтримку Пластові.

Про цьогорічний дебют, поміщуючи теж світлинку, написала кореспондентка американського шкільника „Стар Леджер” Мішел Ей. Шулце, підкреслюючи „градіозність” вечірниць та інформуючи про значення українського Пласту. В кінці свого репортажу М. Шулце запитувала слова із інтерв'ю із Зіркою Боднар, яка сказала, що дебют — це в дійсності родинна подія. Ми її запитували повних чотирьох місяців. Тут (на дебюті) були люди, що прибули із так далеко як Каліфорнія і Канада, щоб бути частиною цього вечора”.

Дебют „Чорнобривок” приніс із собою не лише гордість їхнім батькам та українській громадськості, не лише згуртував у тісне розрадуване коло великого гона молоді, але й завершив гарним фінансовим успіхом, а весь його дохід призначено на цілі ньюаркської Пластової Станції.

Мистці...

(Закінчення зі стор. 1) важно вияснює, що либонь так воно і є. У нього на руках є записки про рід Венгріновичів і з них він знає, що його прапрадід в 1650 році був надворним малярем в Галичині і цей талант залишився в родині. Навіть його батько, хоча був священником, у вільні хвилини малював та був ширим приятелем мистця Льва Геса. Від нього отже Тире успадкував замилювання до мистецтва, тому після закінчення середньої школи студіював у Академії мистецтв в Кракові, де зловив диплом графіка у 1952 році. Саме в Кракові Т. Венгрінович перебував постійно разом зі своєю родиною і працює професійно.

Від молоді людини Т. Венгріновича мав особливо тепле відношення до Лемківщини, де проживав раніше з родиною, і тому так лежить йому на серці утримання церковної архітектури. Це саме спонукало його останні роки присвятити цій справі, як також співпрацювати із д-ром Володимиром Мартинюком у секції опіки над церквами, яка тепер діє в Товаристві

Опіки над пам'ятками у Варшаві. Хоча, як зазначає досі ще немає фондів на реставрацію наших церков, товариство займається опікою над т.зв. „малою архітектурою”, тобто кладовищами і капличками.

Мистець розповідає, усміхом як йому приходилося їхати лише ровером через улюблену Лемківщину, а тепер цілими місяцями збирає картини на пальне, щоб могли вживати авта на свої літні подорожі туди.

Оглядаючи зразки графіки Т. Венгріновича тих наших прегарних церков, ми здивовані, що вони досі не появились книжкою, але довідемося, що це в Польщі не є можливе з фінансових względів. Мистець має надію, що владіється зацікавити таким проектом приятелів Лемківщини і приятелів української церковної архітектури тут в ЗСА чи в Канаді.

Він з вдячністю підкреслює, що саме сердечні і гостинні відношення української спільноти дали йому можливість вже двічі перебувати на американському континенті і перекладати свої індивідуальні виставки, а тепер він вітреє з гостем українців ЗСА і тим разом ще із сином.

Ікона — Тире Венгрінович

Хата — Дмитро Венгрінович

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ ГАЗЕТА „Вашингтон Таймс”, ректор Мерилендського університету Джон Слотер висловив бажання, щоб відомий жидівський правозахисник Йосіф Бегун, якого совєтські власті звільнили недавно з ув'язнення, прибув до Федеральних Стейтів Америки і прочитав в університеті курс лекцій.**КАРПАТСЬКИЙ ЛЕШЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ**

влаштовує

в СУБОТУ, 14-го БЕРЕЗНЯ 1987 року
від 7-11-ої години веч.**ЗИМОВІ ТОВАРИСЬКУ
ТЕНІСОВУ ЗУСТРІЧ**

яка відбудеться на КОРТАХ

COLUMBIA RACQUET CLUB, FORDHAM PARK, N. J.

ВСІ ПОБІТЕЛІ ТЕНІСУ ЗАПРОШЕНІ

змагунки (18 р.) \$ 15 юнаки/юначки — \$ 5.00, гости — \$ 10.00.

ТЕНІС — БУФЕТ — РОЗВАГА

Просьба з'явитися до 9-го березня 1987 р.

Інформації і провідник зустрічі

Alexander Popovich

251 Kingsland Terrace, South Orange, N. J. 07079

(201) 763-9331, (212) 269-6500

КЛКПОВІДОМЛЯЄ І ЗАПРОШУЄ
своїх Членів та їхніх Гостей на**КЛЮБОВІ ЛЕШЕТАРСЬКІ
ЗМАГАННЯ**

що відбудуться

дня 7-го березня 1987 року

на з'їздах „HUNTER MTN”

Після змагань — спільний обід, роздача нагород —
в українському підприємстві

„LEXINGTON HOTEL” в Lexington, N. Y.

Кімнати замовляти безпосередньо

у п-ні Шумило, (518) 989-9797

При замовленні згадати приналежність до КЛК

Запити про інформацію у п. Ю. Попеля

68 Meadow Avenue, Franklin Park, N. J. 08823 (201) 297-0786

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЬО ЙОРКУ

136 Друга Авеню, ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВІЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

П'ятниця, 6-го березня 1987 р., о год. 7-й веч.

ВЕЧІР ТВОРІВ ІВАНА ФРАНКАу виконанні Студії Мистецького Слова
проф. ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ

Вступайте

в члени УНС

ГАЗЕТА „ВАШІНГТОН ПОСТ“ розповіла про 16-річних румунок Кармен Георгеску і Юлію Картіну, які з групою румунських акробатів виступали разом з американською цирковою групою і попросили у З'єднаних Штатів політичного притулку. Вирішивши залишитися в ЗСА, дівчата зателефонували в Румунію батькам. Мати Кармен подиктувала своїй дочці адресу їх дальшого родича, що живе в Бирджені. В інтерв'ю американській репортерці Кармен і Юлія сказали, що вони зовсім не тужать за Румунією і з нетерпінням чекають того дня, коли зможуть піти вчитися до американської школи.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Федеральної
Кредитової Кооперативи
„САМОПОМІЧ“
в Кергонксоні, Н. Й.
відбудуться
в неділю, 29-го березня 1987 року
о год. 12:30 по пол.
в залі під церквою Пресвятої Трійці,
після Святої Літургії
Запрошуємо усіх членів Кредитової Кооперативи та
Громадин-Гостей до участі в зборах.
Дирекція

„Союзівка на вакаціях“!
З ОГЛЯДУ НА ВАКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ
„СОЮЗІВКИ“
СОЮЗІВКА ЗАКРИТА
від 1-го березня до 1-го квітня 1987 року

Український Народний Союз
пошукує досвідчених
АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
і
ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ
зі знаннями української і англійської мов
на околиці
Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія,
північного Нью Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами
агентів-продавців в тих округах.
• Впроваджуючі інформації
• Платня у формі позички
• Відсотки від комісового
• Всі бенефіти
Звертатись до:
H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Український Народний Союз
проголошує
ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ
потребуючим студентам
на академічний рік 1987-88
Стипендії будуть призначені Стипендією Комісії
УНСОЮЗ студентам визначених університетів і кале-
дів, які є членами УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ
ДВА РОКИ, на основі:
1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокре-
ма студентському житті.
Подання про стипендію, на формулярах, що їх можна
набути в Головній Канцелярії УНСОЮЗУ, слід вносити
до 1-го квітня 1987 р., на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
УВАГА! ПОДАВАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИ-
МАГАНЬ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

UKRAINIAN VARIETY HOUR
in cooperation with
M. Chychula and Associates
presents
UKRAINIAN DATING SERVICE
computerized
Including
25 cities across the U.S. and Canada
„MAKE A DATE WITH A UKIE MATE“
Write or call:
UKRAINIAN DATING SERVICE
2224 West Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622
(312) 342-6818, (312) 276-3747
Please send me additional information.
☐ I am interested in becoming a rep.
Name _____
Address _____
State or Province _____

THE PERFECT GIFT
GOLD TRIDENT JEWELRY
from
EMBLEMS OF THE WORLD
P.O. Box 2224 Ventnor, N.J. 08406
Send for free brochure Call Toll Free 1-800-872-3600

Окружний Комітет Відділів УНСОЮЗУ
в Нью Гейвен, Конн.
повідомляє, що
в неділю, 22-го березня 1987 р., о год. 2:30 по пол.
в залі української католицької церкви
св. Петра і Паула
45 Newbury Street, LUDLOW, Mass. 01056
відбудуться
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
з таким порядком нарад:
1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіт Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Удільнення абсолютної уступаючій Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Доповідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, головного секретаря УНС
8. Запити до представника УНСОЮЗУ
9. Затвердження плану праці на 1987 рік
10. Внески і запити.
До участі в яких запрошені і зобов'язані секретарі Відділів,
члени Окружної Управи та конвенційні делегати
наступних Відділів:
12, 23, 52, 59, 67, 101, 253, 254, 277, 350, 370,
387, 390, 414
У зборах візьме участь
Володимир Сохан, головний секретар УНС
За ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Проф. Іван Телюк Д-р Михайло Снігурович
почесний голова голова
Тарас Сливський Григорій Гіна
секретар касир

Перт Амбой і околиця!
В неділю, 29 березня 1987 р., о год. 2-й по пол.
в залі української католицької церкви
Alta Vista Place, PERTH AMBOY, N.J.
відбудуться
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
до участі в яких запрошені і зобов'язані урядовці, пред-
ставники і конвенційні делегати наступних Відділів:
26, 104, 155, 168, 209, 294, 312, 332, 342,
349, 353 і 372
НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіт уступаючій Управі Окружного Комітету
і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Удільнення абсолютної Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Удільнення та схвалення плану праці на 1987 р.
9. Доповідь головного радного УНС
ВАСИЛЯ ПАСТУШКА
10. Річні справи
11. Закриття зборів
У зборах візьме участь:
Василь Пастушок, головний радний УНС
Михайло Захарко, голова
Іван Бабин, касир Софія Понишин, секретар

Окружний Комітет Відділів УНСОЮЗУ
Ютика-Сиракузи, Н. Й.
повідомляє, що
в неділю, 22 березня 1987 р., о год. 1-й по пол.
в залі Українського Народного Дому
1317 West Fayette Street, SYRACUSE, N.Y.
відбудуться
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС
ЮТИЦЬКО-СИРАКУЗЬКОЇ ОКРУГИ
НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Вибір Номінаційної Комісії
4. Відчитання протоколу з попередніх загальних зборів
і його прийняття
5. Звіт членів Управи: голови, секретаря і касира
6. Звіт Контрольної Комісії
7. Дискусія над звітами і удільнення абсолютної уступаючій
Управі
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1987 рік
9. Доповідь ВОЛОДИМИРА КВАСА, головного радного
УНСОЮЗУ
10. Дискусія
11. Затвердження плану праці на бажучий 1987 рік
12. Внески, запити і закриття зборів
До участі в зборах зобов'язані члени Окружної Управи,
предсідники, секретарі, касири, конвенційні делегати та інші
урядовці відділових Управ, а саме:
21, 38, 39, 58, 121, 192, 202, 215, 263, 271, 283, 317,
330 і 484
У зборах візьме участь
Володимир Квас, головний радний УНС
За ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Іван Чомко Володимир Запаранюк
почесний голова почесний голова
Микола Велич, касир Д-р Іван Гвозда, голова
Ярослав Сенишин, секретар

Виставка творчості М. Зубаря
в Торонто
Канадсько - Українська
Мистецька Фундація, з її
імпрозантним будинком існує
як центр української
уваги в Торонто. Під одним
дахом не лише лікарі, полі-
тики СКВУ, а також і
чудові мистецькі галереї, в
яких тепер відбувається ве-
личезна виставка (майже
півтори сотні) образів на
полотні і також виконані
керамічним способом.
Український мистець Мар-
ко Зубар є славний в аме-
риканських колах то як цер-
ковний архітект, то як аб-
страктний скульптор в ме-
талах, то як портретист-
реаліст, то як вітражист.

Св. Юрій вбиває змія.
Чи справді...
(Закінчення зі ст. 2)
гах, навіть тоді, коли дру-
жина складається з майже
самих чужих змагунів. Яка
буде нам з того користь,
коли під час українських
спортивних ігор вийде на
площу 11 чорних, чи азі-
атів і їх представити нашим
спортивним симпатикам, що
це українська дружина.
Яка користь для нашого
суспільства з таких спор-
товців? Чи ми побачимо їх
в наших молодіжних органі-
заціях, чи в громадському
житті, де потрібно робочих
рук. Чужі змагуни підтри-
мують заяву на сезон, коли
сезон закінчиться вони ро-
зійдуться, а ми не маємо
більше дружини. На другий
сезон вони можуть змагати-
ся в зовсім іншому клубі, а
ми знову будемо шукати за
новими чужими змагуна-
ми. Чи не краще шукати за
своїми?
Звичайно, коли поодинокі
спортовці організації по-
робили всі можливі заходи,
щоб мати чисто українську
дружину, але неможливо
було це досягнути, то аж тоді
можна завербувати кількох
чужих змагунів, але не так,
щоб більшість становили
чужі змагуни.

Західня...
(Закінчення зі ст. 2)
для рятунку „матушки
Росії“. Виглядає, що фікцію
фабули американського фі-
льму „Америка“, який не-
давно висвітлювався телеко-
панією Ей-Би-Си, треба пе-
реміняти в дійсність і при-
няти її прийнятні для дея-
ких країн „капіталістичної“
Європи. Німеччини зокре-
ма, яка все рятувала кому-
но-московську імперію від
упадку коштом навіть чис-
ленних поневоплених Москвою
народів.
Кажуть, що „Божі млини
мельють помалу, але дуже
докладно“. Можливо, що
до цих „млинів“ наближа-
ється Європа. Бо, правду
кажучи, що буде з Європою
без З'єднаних Штатів Аме-
рики, без єдиного вільного
демократичного світу і його
готовності всіма доступни-
ми засобами боронити свої
права? Москва застрашує
Європу і намагається вир-
вати її з-під американських
впливів. Чи зданою собі
справу з наслідків цієї тра-
гедії європейської політики?
Правду кажучи, на це пита-
ння можна буде позитивно
відповісти тільки з перспек-
тиви часу. Частинну відпо-
відь на це дає сам М. Горба-
чов у вголосі промові на плену-
мі ЦК КПСС 27-го січня
цього року. Зацікавлені по-
винні прочитати її дуже
уважно.

ЩЕ ПРО СВЯТО
ДЕРЖАВНОСТІ
В КЕРГОНКСОНІ
В дописі п.н. „Громада
Кергонксону відзначила річ-
ницю незалежності і собор-
ності України“ у „Свободі“
ч. 33 з 20-го лютого 1987
року, з вини дописувача
пропущено наступне:
В день відзначення була
відправлена в церкві св.
Трійці Св. Літургія і Мо-
лебень в наміренні україн-
ського народу, що їх від-
правили місцевий настоя-
тель о. Михайло Харина і
Гість о. Йоан Сидун-Берес-
тецький.
Під час Молебня пропо-
носу держали українсь-
кий і американський наці-
ональні прапори, пластуни
Ярко Костюк, Маріянка
Гаврилюк і сеньори висту-
пили із пластовим пропо-
ром, а представники ОБВ-
УА на чолі з полковником
УНР Петром Содолем-Зе-
льським, полковником Ук-
раїнського Буковинського
Куреня Петром Войновсь-
ким та членом місцевої Стан-
иці ОБВУА д-р Романом
Барановським із прапором
Українського Буковинсь-
кого Куреня.
Представники ОБВУА та
кож віддали почесні пропо-
ромні Академії під час
національного славля. —
Р.Б.

Останнє — це чудові ікони,
виконані в традиційному
українському стилі, але віч-
ним „керамічним“ спосо-
бом, поливами (склицією) і
вогнем в найвищих (2.500°
F) температурах в спеціаль-
ній печі, спеціальними тех-
нологічними процесами, до
яких він (як інженер), до-
думався. Ані в Китаї, ані в
Європі — сказав він — ні-
що таке не створив, він
каже за 5,000 років людсь-
кої цивілізації.
Всі твори можна набути,
навіть по поміркованих ці-
нах як на таке високоякіс-
не мистецтво („якого ще й
світ не бачив“).
Варта уваги виставка —
показ триватиме десь до
середини лютого, а може й
довше. Надіємось, що М.
Зубар покаже свою твор-
чість і в інших містах ук-
раїнського поселення. Ціка-
во говорив на українській
програмі в телебаченні.
М. Зубар мешкає у Філя-
дельфії, Па., у величезній
робітній студії, яку він нази-
ває „келія-веля“ і як чаро-
дій виробляє всякі технічні
„чуда“, які люди сприйма-
ють як мистецтво, — так він
каже, жартуючи. Ті, які йо-
го знають ближче, назива-
ють його „А“ це наш Ле-
онардо Да Вінчі... Можли-
во за різноманітність його
мистецьких засобів, а мож-
ливо тому, що він дійсно
малою останнього часу та-
ки під пливом Ренесансу.
З української тематики у
нього хіба є якийсь майже
візантійський мистицизм,
щось, як хтось сказав про
ікону, що це є „рефлексія
Неба на землі“. В його об-
разках „Ликах“ існує якась
невловима духовна гли-
бина, якась мистика, яку він
називає „душа“ і захоплює її
на образі.
Спонсорами цієї найбіль-
шої, а може й найліпшої
виставки як п.Шафранюк
сказав, була молодь, зокре-
ма Український Студентсь-
кий Клуб при Торонтонсь-
кому університеті — де Зуб-
бар також виступав з „му-
зикою“ і прозірками, так
що просили аж повторити.

Наша...
Закінчення зі стор. 2.
кої Церкви в Україні на підставі домовлені Заключного
Гельсінкського Акту.
Усі ці матеріали друкувалися раніше в газеті „Сан“.
Статті добре опрацьовані з історичного боку й то не тільки
про ствердження українського народу, але й про страждан-
ня інших народів, про які загалом у наші.
Державний Центр УНР, з приводу Віденської Конфе-
ренції, видав чотири цінні документи. Заяву в справі
європейської безпеки, звернену до держав, що підписали
Заключний Гельсінкський Акт, за підписами Президента
Миколи Лівчицького і Голови Уряду Ярослава Рудницько-
го треба вважати історичним документом. Вона почина-
ється ствердженням, що відзначення „Інтернаціональ-
ного року миру“ ООН було нагло перерване атомовим
вибухом у Чорнобилі, 26-го квітня 1986 року до цього часу
найстрашнішою катастрофою в історії мирного користу-
вання атомовою енергією. У закінченні цього документу
підкреслено, що відповідальним за Чорнобильську
катастрофу є советсько-російський окупаційний уряд в
Україні. Цей уряд, до речі, є також відповідальним за те,
що справи європейської безпеки і кооперації зараз є в
страшній небезпеці.
Цікаво складений також другий документ, в якому
зацитовано три статті з Загальної Декларації Прав
Людини (1948; статті 1, 25 і 27) і подано їм як представле-
ння несподіваної російської державної експансії, що про-
ходила в роках 1900-1986 (експансія ілюстрована чіткою
географічною мапою). В наступному документі стверджу-
ється, що Україна не допускає до Гельсінкських домов-
лень, чекає на Гельсінки II, домагаючись національних
прав для світу завтрашнього дня. У цьому документі
великими літерами записані усіх до поборювання
усіма засобами російської експансії (тут також включено
уже згадану мапу експансії Росії). В останньому документі,
зверненому до Віденської Конференції, стверджується, що
Советський Союз нехтує усіма міжнародними угодами
договорами в ділянках економічних, соціальних і культур-
них прав, допускається расової дискримінації, геноциду,
лінгвіциду тощо.
Українське Інформаційне Бюро ДЦ УНР видало два
числа „Бюлетеня“, присвяченого Віденській Конференції.
Матеріали листопадового числа були поширені на
сторінках української преси й ми їх тут не будемо
обговорювати. Звернемо увагу на деякі справи, порушені в
останньому числі „Бюлетеня“ щодо майбутніх гельсінк-
ських конференцій. Там чітко сказано, що нам треба
висувати й наголошувати крім індивідуальних „прав
людини“ колективні права (національні, церковно-релігій-
ні, меншинні, етнічно-расові тощо), а в зв'язку з цим
самовизначення українського народу (воно ж стало
доконаним фактом 22-го січня 1918 р.) і конечність
деколонізації СССР. Не менше важливим є домагання
включити Україну в Гельсінкський процес із виразним
підкресленням, що йдеться не про маріонетковий уряд у
Києві, а про легітимний Уряд УНР, що від 1920 року існує і
діє в екзилі. Треба також звернути пильну увагу на
поширення, чи взагалі започаткування, заходів щодо
включення в офіційні делегації західних держав їхніх
українських етнічних представників, як повноправних
членів делегації, а не як „дорядників“, чи „обсерваторів“.
Підсумовуючи хочемо ствердити, що про свободу треба
не лише говорити і писати, але за неї треба твердо стояти й
її треба повсякчасно обороняти. Немає сумніву, що на
Віденській Конференції 1986 року наші громадські й
політичні організації зробили дуже багато корисного для
української справи, але було б напевно ще більше користі
з їхньої праці, коли б їхні зусилля були задалегідь
сплановані, а дії доцільно скоординовані.

• FUNERAL DIRECTORS •
UKRAINIAN NATIONAL SERVICE
Український Національний
Центр-Пам'ятник по-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в ЗСА.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754
• SERVICE •
The Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (St. St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-8765
— PRIVATE PARTIES —
Christenings - Graduations
Showers - Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes
• SERVICE •
UKRAINIAN TYPEWRITERS
also other languages complete
line of office machines &
equipment.
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week
ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в БРОНХ, БРООКЛІН,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568